RESEARCH ARTICLE

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL
சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

OPEN ACCESS

வனதேவியின் மைந்தர்கள்-பெண் அடையாளம், அதிகார அரசியல் மற்றும் உளவியல்: ஓர் ஆய்வு

பெ. சண்முகவடிவேல் [அ *]

[அ] தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை-600005, தமிழ்நாடு, இந்தியா,

Vanadevin Maindhargal-Female Identity, Power Politics and Psychology: A Study

P. Shanmugavadivel [a, *]

[a] Sangappalagai for Tamil Development, University of Madras, Chennai-600005, Tamilnadu, India

*Corresponding Author: shanmugavadivel2000@gmail.com

Received: 25-11-2025
Revised: 19-02-2026
Accepted: 11-03-2026
Published: 17-03-2026

Check for updates

ABSTRACT

Among the novels that record feminist thought in Tamil modern literature with depth and subtlety, Vanadevin Maindhargal by Rajam Krishnan occupies a significant place. The female character known as Sita in the epic tradition is re-envisioned in this novel under the name "Bhoomagal." The novel clearly foregrounds the idea that the external luxury and splendor of the royal palace do not guarantee a woman's mental peace. This research article examines how elements such as Bhoomagal's psychological state, social suspicion, the trial by fire (Agni Pariksha), and the husband's silence function as forms of authoritative violence that fracture a woman's identity. Through characters like Avantika and Nandaswamy, alternative value systems grounded in humanity and love are presented. The article establishes that the novel functions as an effort to assert a woman's independent identity through a feminist reinterpretation of epic narratives.

Keywords: Vanadevin Maindhargal, Bhoomagal, female identity, epic, psychology,

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய மரபில் பெண் பாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் தியாகம், பொறுமை, பணிவு ஆகிய பண்புகளின் அடையாளங்களாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, இதிகாச இலக்கியங்களில் பெண்கள் சமூக ஒழுக்கத்தின் காவலர்களாகக் காட்டப்பட்டாலும், அவர்களின் மன உலகம் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டது. சீதை, திரௌபதி போன்ற பாத்திரங்கள் உயர்ந்த ஒழுக்கத்தின் சின்னங்களாகப் போற்றப்பட்டாலும், அவர்கள் அனுபவித்த மனவலி குறித்த ஆழமான விவாதம் இலக்கிய மரபில் அரிதாகவே நிகழ்ந்துள்ளது. இந்தச் சூழலில், ராஜம் கிருஷ்ணனின் வனதேவியின் மைந்தர்கள் நாவல், இதிகாசக் கதையைக் கொண்டு பெண்ணின் மனநிலையை மையமாகக் கொண்ட நவீன மறுவாசிப்பை முன்வைக்கிறது. அரசியாக இருந்தாலும், மனைவியாக இருந்தாலும், ஒரு பெண் அனுபவிக்கும் உளவியல் வலியை இந்நாவல் மிக நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

பூமகள்: இதிகாசப் பெண்ணின் நவீன மறுவடிவம்

பூமகள், பாரம்பரிய சீதைப் பாத்திரத்தின் மீளுருவாக்கம் அல்ல; மாறாக, அவள் நவீன பெண்ணிய சிந்தனையின் பிரதிபலிப்பு. இதிகாசங்களில் சீதை, கணவனின் கட்டளைகளை ஏற்றுக்கொண்டு மௌனமாகச் சகிப்பவளாக சித்தரிக்கப்படுகிறாள்.

ஆனால், பூமகள் தன் மன நிலையை உணர்கிறாள்; கேள்வி கேட்க இயலாவிட்டாலும், மனச்சுமையை அனுபவிக்கிறாள். இந்நாவலில் பூமகள் அரசமாளிகையில் வாழ்ந்தாலும், அவளுக்குக் கிடைப்பது அங்கீகாரம் அல்ல. சந்தேகத்தின் பாரம், அவளது அடையாளத்தை மெதுவாகச்

சிதைக்கின்றது. இவ்வாறு, பூமகள் பாத்திரம், பெண்ணின் உளவியல் அடக்குமுறையின் சின்னமாக மாறுகிறது.

வெளிப்புற வளமும் உள்ளார்ந்த வெறுமையும்

நாவலில் வரும் பனிக்காலத் தோட்ட வர்ணனைகள், பசுமை, மலர்கள், நீர்நிலைகள் போன்றவை அரசமாளிகையின் செழிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால், இந்த வெளிப்புற வளம், பூமகளின் மனநிலையை மாற்றவில்லை. அவளுக்குப் பசியில்லை; உறக்கம் இல்லை; மனம் சோர்ந்திருக்கிறது. இந்த எதிர்மறை அமைப்பு, "வெளிப்புற வசதி - உள்ளார்ந்த வெறுமை" என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. பெண்ணின் மனநிலை பொருளாதார வளத்தால் தீராது; அன்பும் அங்கீகாரமும் தேவை என்பதே இப்பகுதியின் மையக் கருத்தாக உள்ளது.

அவந்திகா: அதிகாரமற்ற தாய்மையின் உருவகம்

அவந்திகா சமூக ரீதியில் ஒரு பணிப்பெண். அவள் அதிகாரமற்றவள். ஆனால், உணர்ச்சியளவில் பூமகளின் உண்மையான தாய். அவள் பூமகளுக்கு உணவு ஊட்டுகிறாள், உடலைக் கவனிக்கிறாள், மனவலியை உணர முயல்கிறாள். இதன் மூலம், தாய்மை என்பது உயிரியல் உறவோ அல்லது சமூக அதிகாரமோ அல்ல; அது அன்பின் வெளிப்பாடு என்பதை நாவல் வலியுறுத்துகிறது. அரசியல் அதிகாரமற்ற அவந்திகா, மனிதநேயத்தில் உச்ச நிலையினை அடைகிறாள்.

மன்னரின் மௌனம்: உளவியல் வன்முறையின் வடிவம்

மன்னர் பூமகளிடம் வெளிப்படையான வன்முறையைச் செய்கிறார். ஆனால், அவளைச் சந்திக்காமல், பேசாமல், விளக்கம் தராமல் இருப்பது அவளது மனநிலையை ஆழமாகப் பாதிக்கிறது. இந்த மௌனம், உடல் வன்முறையை விடக் கொடியதாக உளவியல் வன்முறையாகச் செயல்படுகிறது.

தீபம் அணைந்தது: பொருள் விளக்கம்

"சிறுதிரி இட்ட தீபம் அணைந்துவிட்டது" என்ற கூற்று, நாவலின் மிக முக்கியமான பொருள். தீபம் என்பது நம்பிக்கை, காதல், தாம்பத்ய நெருக்கம் ஆகியவற்றின் சின்னம். அது அணைவது, பூமகளின் உள்ளார்ந்த உயிர்ப்பே அணைந்துவிட்டதைக் குறிக்கிறது.

இந்த பொருள், பெண்ணின் மனநிலை எவ்வாறு சமூகச் சந்தேகத்தால் சிதைக்கப்படுகிறது என்பதை நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

நந்தசுவாமி: மாற்று ஆண் அடையாளம்

நந்தசுவாமி அதிகாரமற்றவர்; அரசியல், சந்தேகம், கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லாதவர். அவர் பூமகளிடம் காட்டும் அன்பு நிபந்தனையற்றது. அவரின் ஒற்றை நாண் இசை, பூமகளை குழந்தைப் பருவ நினைவுகளுக்குக் கொண்டு செல்கிறது. இதன் மூலம், அதிகாரமற்ற உறவுகளே உண்மையான மனிதநேய உறவுகள் என்ற கருத்தை இந்நாவல் முன்வைக்கிறது.

அக்னிப் பரீட்சை: பெண்ணிய விமர்சனம்

அக்னிப் பரீட்சை, பெண்ணின் தூய்மையை நிரூபிக்கும் சோதனை எனப் பாரம்பரியமாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இந்நாவல், அதை சமூக சந்தேகத்தின் உச்ச வெளிப்பாடாக விமர்சிக்கிறது. பெண்ணின் உடல், சமூக ஒழுக்கத்தின் கருவியாக மாற்றப்படுவதை ஆசிரியர் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார். இது பெண்ணிய விமர்சனத்தின் முக்கியக் கூறாக அமைகிறது.

முடிவுரை

வனதேவியின் மைந்தர்கள் நாவல், இதிகாச மறுவாசிப்பின் வழியே பெண்ணின் மன உலகத்தை மையப்படுத்தும் முக்கியமான இலக்கியப் படைப்பாக விளங்குகிறது. பூமகள், தியாகத்தின் சின்னமாக அல்ல; கேள்வி கேட்கும், வலியை உணரும், மௌனமாக எதிர்க்கும் பெண்ணாக உருவெடுக்கிறாள். இந்த நாவல், பெண்ணின் அடையாளம் சமூகமும் அதிகாரமும் கட்டமைக்கும் ஒன்றல்ல; அவளுடைய மனமும் மனிதநேயமும் கட்டமைக்கும் ஒன்று என்பதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

References

ராஜம் கிருஷ்ணன், (2007), வனதேவியின் மைந்தர்கள், தாகம் வெளியீடு, சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License